

Інвестиційний потенціал територіальних громад: суть поняття та питання управління

Здійснено аналіз наукових підходів до трактування дефініції «інвестиційний потенціал». Запропоновано визначення поняття «інвестиційний потенціал територіальної громади», звернуто увагу на його специфічні риси. Досліджено структуру інвестиційного потенціалу територіальної громади та виділено його основні чинники. Вказано на проблеми формування та використання інвестиційного потенціалу територіальних громад. Розроблено схему механізму управління інвестиційним потенціалом на рівні територіальної громади.

Ключові слова: інвестиційний потенціал, територіальна громада, органи місцевого самоврядування, управлінський вплив, механізм управління.

Одним із завдань, які ставилися перед реформою адміністративно-територіального устрою України та місцевого самоврядування, було досягнення територіальними громадами високого рівня фінансової спроможності при вирішенні питань місцевого значення. Сутність реформування полягала у трансформації механізму державного управління шляхом перерозподілу повноважень між державними органами та органами місцевого самоврядування з тим, щоб перетворити самоврядування на реальний інструмент ефективного поступального розвитку громад. Територіальна громада – кінцевий споживач багатьох адміністративних послуг і більшості із суспільних благ держави, а тому саме на рівні громад має створюватися належний рівень соціально-економічного благополуччя.

Говорити про досягнення поставлених цілей реформи на сьогодні досить складно через фрагментарність її запровадження та неоднорідність фінансових можливостей територіальних громад. Однак у будь-якому випадку актуальною є потреба пошуку джерел та ефективних механізмів фінансування потреб територіального розвитку, використання інвестиційного потенціалу.

Проблематика формування та використання інвестиційного потенціалу регіонів і локальних територій займає чільне місце в системі науково-методологічних досліджень економістів і фахівців з державного управління й відзначається наявністю багатьох точок зору і трактувань, висвітлених у низці наукових робіт. Серед них дослідження таких учених, як І. Бережна, М. Бутко, Е. Вайсман, С. Воскобійник, В. Гордієнко, Я. Єлейко, С. Іщук, О. Кахович, М. Мельник, П. Мірошніченко, У. Нечитайло, К. Раєвський, С. Ткач, В. Ткачук та ін.

Метою публікації є аналіз сутності інвестиційного потенціалу територіальних громад з точки зору чинників його формування та механізмів управління використанням для досягнення цілей розвитку адміністративно-територіальних утворень локального рівня.

Територіальна громада наділена державою правом місцевого самоврядування. Але це лише право, яке необхідно реалізувати. Конституційні гарантії і закріплення права на місцеве самоврядування, з одного боку, мають накладати певні зобов'язання на державу щодо створення умов для його реалізації. З іншого боку, територіальна громада опікується питаннями локального характеру, а тому має діяти в умовах самореалізації права на місцеве самоврядування. Це передбачає необхідність пошуку та залучення суттєвих фінансових ресурсів для вирішення проблем територіального розвитку, зокрема інфраструктурного, оскільки більшість територій у цьому аспекті на сьогодні характеризуються як проблемні. Територіальні громади можуть збільшити свої фінансово-інвестиційні можливості через об'єднання. У такому контексті вбачаються перспективи подальшого системного розвитку як громад, так і регіонів. Мова йде про формування нового інвестиційного потенціалу в умовах функціонування об'єднаних територіальних громад. Такий потенціал

здатен реалізуватися та втілитися в реальні інвестиційні потоки, які дадуть змогу наростити фінансову спроможність територіальних громад.

З цього приводу слушним є погляд С. І. Воскобійника, який зазначає, що залучення інвестицій на місцевий рівень є показником стабільності й успішності соціально-економічного розвитку певної територіальної громади. При цьому роль органів місцевого самоврядування в процесі залучення інвестицій має зводитися до виконання таких функцій:

- формування привабливого для інвестора іміджу територіальної громади;
- створення сприятливих умов для надходжень та ефективної реалізації інвестицій;
- створення ефективних каналів для поширення інформації про інвестиційний потенціал відповідної території;
- посередництво в налагодженні контактів і співпраці між представниками місцевого бізнесу і потенційними інвесторами [1].

З наведеного випливає, що органи місцевого самоврядування потребують великого обсягу функціональних можливостей щодо формування та використання інвестиційного потенціалу. Завдання полягає ще й у тому, щоб інвестиційний потенціал належно представити інвестору, а відтак промоція такого потенціалу має посідати чільне місце в роботі органів місцевого самоврядування.

Для розуміння сутності інвестиційного потенціалу територіальних громад спробуємо дослідити трактування інвестиційного потенціалу взагалі та інвестиційного потенціалу регіону, що подаються різними авторами. Частина авторів (І. Ю. Бережна, І. Я. Вайсман, Я. І. Єлейко, О. І. Єлейко та К. Є. Раєвський, Г. Ю. Кучерук та О. М. Вовк, В. Р. Ткачук) трактує поняття інвестиційного потенціалу через призму можливостей, властивостей, які мають значимість для залучення інвестицій [2-6]. Інша частина авторів (Р. А. Крамов, П. І. Мірошніченко, А. Ф. Мельник, У. П. Нечитайло, С. М. Мілюкова) є прихильниками ресурсного підходу до визначення інвестиційного потенціалу, розглядаючи його як сукупності ресурсів, які забезпечують інвестиційні процеси [7-11]. У визначенні О. М. Щербатюк поєднуються два зазначені підходи: інвестиційний потенціал – це комплекс інвестиційних ресурсів у поєднанні з можливостями, засобами та умовами їх залучення та використання [12]. На нашу думку, і потенційні інвестиційні ресурси, і можливості та умови їх залучення слід розглядати як чинники інвестиційного потенціалу.

Таке поняття інвестиційного потенціалу можна цілком коректно застосовувати як для окремого локального господарського об'єкта – підприємства, так і щодо територіальних й адміністративних таксонів різних рівнів, від територіальних громад до регіонів і країн загалом. Об'єктивні відмінності ж будуть зумовлюватися інституційними можливостями у доступі до відповідних ресурсів на кожному з рівнів, природно-ресурсними, соціально-економічними та іншими особливостями територій.

Виходячи з наведених вище визначень інвестиційного потенціалу, інвестиційний потенціал територіальних громад слід трактувати, по-перше, виходячи з основних змістовних детермінант поняття інвестиційного потенціалу, але у контексті одиниць адміністративно-територіального поділу локального (базового) рівня – територіальних громад.

По-друге, необхідно звернути увагу на те, що інвестиційний потенціал характеризується певним відкладеним у часі ефектом, який має соціально-економічний або суспільний характер. Але сам факт проявів результатів використання потенціалу в певному часі означає і можливість неотримання корисного ефекту або зменшення його величини внаслідок вибору хибних та неефективних управлінських рішень. Тому передбачається, що інвестиційний потенціал територіальної громади виступає в ролі об'єкта, залежного від ефективності управління з боку органів місцевого самоврядування.

По-третє, інвестиційний потенціал територіальної громади визначається сукупністю об'єктивних факторів, зумовлених її природними, соціально-економічними, публічно-політичними та іншими особливостями.

Таким чином, під інвестиційним потенціалом територіальної громади пропонуємо розуміти сукупність ресурсів та можливостей (природно-ресурсних, соціальних, фінансово-економічних, інституційно-управлінських тощо), які є об'єктом управління з боку органів влади територіальної громади, спрямованого на залучення інвестиційних ресурсів для вирішення проблем територіального розвитку.

Фактично мова йде про можливість інвестиційного забезпечення розвитку територіальної громади та здатність їх цілеспрямованої трансформації у потік інвестиційних ресурсів.

З цих позицій слід звернути увагу на точку зору Е. Я. Вайсмана, який вказує на те, що інвестиційний потенціал становить собою не просту, а певним чином упорядковану сукупність потенційних інвестиційних ресурсів, локалізованих на території, яка дозволяє добитися ефекту синергізму при їх використанні [3].

Аналізуючи інвестиційний потенціал регіону, В. П. Гордієнко акцентує увагу на тому, що він пов'язаний з формуванням інвестиційного попиту з боку суб'єктів регіональної економіки у вигляді інвестиційних потреб, інтересів і пріоритетів, які становлять основу інвестиційних проектів і програм соціально-економічного розвитку території. У цьому разі інвестиційний потенціал становить собою взаємопов'язану систему організованих сукупностей інвестиційних інтересів, інвестиційних потреб і пріоритетів різних суб'єктів інвестиційної діяльності регіону, яка формує загальний інвестиційний попит на регіональному ринку, виходячи з стратегічних завдань соціально-економічного розвитку території [13].

У контексті територіальних громад поняття їх інвестиційного потенціалу доцільно розглядати з погляду ресурсів і можливостей, які можуть бути мобілізованими для формування потоку інвестицій у створення та розвитку насамперед підприємств й інфраструктурних об'єктів комунальної власності (власності громади), а також підприємств інших форм власності, які здійснюватимуть виконання робіт і надання послуг на засадах публічно-приватного партнерства, забезпечуючи реалізацію повноважень і завдань територіальних громад як адміністративно-територіальних утворень у сфері комунального господарства, освіти, охорони здоров'я, культури, соціального захисту, екологічної безпеки тощо.

Складовими інвестиційного потенціалу територіальної громади є низка чинників загальнодержавного, регіонального та локального рівня (рис. 1).

Важливою складовою інвестиційного потенціалу територіальних громад, якій, однак, не приділяється належна увага, є адміністративно-управлінська –

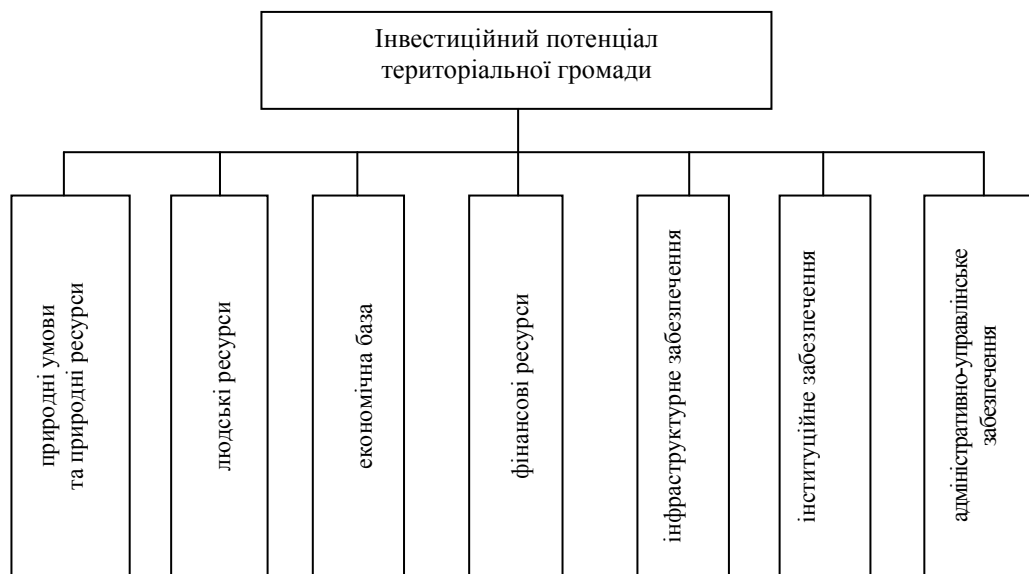

Рис. 1. Складові інвестиційного потенціалу територіальної громади

професійність і лояльність апарату органів місцевого самоврядування й виконавчої влади щодо потенційних інвесторів, а також рівень лібералізації дозвільних процедур. Цей елемент в умовах України, яка за сприятливістю умов для ведення бізнесу є далекою від лідерів, набуває особливої актуальності.

Як зазначає У. П. Нечитайло, вимогою сучасних реалій є розробка дієвого механізму управління інвестиційними можливостями території, який має передбачати визначення пріоритетних напрямів інвестиційних вкладень з урахуванням економічних особливостей регіону чи окремої громади, враховувати раціональне формування структури джерел інвестиційних ресурсів [10].

Реформа децентралізації, яка проводиться в Україні, сприяє підвищенню інвестиційного потенціалу об'єднаних територіальних громад через розширення їх бюджетної самостійності, наділення додатковими джерелами бюджетних надходжень, можливостями залучати кредитні ресурси, фінансову підтримку з Державного бюджету у вигляді субвенцій на формування відповідної інфраструктури згідно з планами соціально-економічного розвитку громад, розширення можливостей щодо залучення міжнародної технічної допомоги, коштів міжнародних фондів тощо. Однак ці можливості мають відношення до об'єднаних територіальних громад. Станом на 01.06.2017 р. в Україні створено 413 таких громад, які об'єднали тільки 17,2% сільських, селищних, міських рад, наявних до початку реформи. На Львівщині створено 25 об'єднаних територіальних громад, у які увійшло 13,8% наявних до об'єднання адміністративно-територіальних одиниць базового рівня.

Загалом практика формування та використання інвестиційного потенціалу на рівні територіальних громад надалі демонструє доволі низькі можливості мобілізації коштів місцевих бюджетів на інвестиційні цілі. За даними департаменту фінансів Львівської облдержадміністрації, у 2016 р. в області на капітальні видатки використано 3,366 млрд грн. коштів місцевих бюджетів, що становило 15,0% від їх видаткової частини. При цьому частка капітальних видатків у загальних видатках місцевих бюджетів понад 20% мала місце тільки у бюджетах м. Львова (31%) та м. Трускавець (21%), а також у 15 об'єднаних територіальних громад. У бюджетах 24 міст і районів області цей показник не перевищував 10% (крім Пустомитівського – 19% та Кам'янка-Бузького районів – 13%), становлячи від 3% до 10%. Тобто таке важливе джерело інвестиційного потенціалу територіальних громад, як власні бюджетні надходження, фактично не може перевищувати 10%. Вищі показники капітальних видатків у бюджетах об'єднаних територіальних громад пояснюються отриманням ними у 2016 р. стимулюючих субвенцій з Державного бюджету на соціально-економічний розвиток, що аж ніяк не можна вважати стабільним джерелом їх бюджетних надходжень. Свідченням цього, зокрема, є те, що чотири з п'ятнадцяти об'єднаних територіальних громад Львівщини при затвердженні бюджету 2016 р. взагалі не закладали коштів на фінансування проектів розвитку через відсутність відповідних бюджетних ресурсів [14].

За таких обставин важливої ролі набувають зовнішні запозичення інвестиційного характеру для їх спрямування на реалізацію найнагальніших потреб територіальних громад.

Водночас необхідно звернути увагу і на наявність низки проблем щодо формування та використання інвестиційного потенціалу територіальних громад. Зокрема, О. О. Кахович [15] і В. Р. Ткачук [6] виокремлюють такі основні проблеми:

- низька управлінська спроможність та ефективність управлінських дій органів місцевого самоврядування;
- недостатність засобів стимулюючого характеру щодо впливу на потенційних інвесторів;
- брак або низька якість програм територіального розвитку, розроблених органами управління територіальними громадами;
- низька промоційна активність органів місцевого самоврядування у сфері залучення інвестицій.

Виходячи з цього, вважаємо за необхідне звернути увагу на вдосконалення механізму управління реалізацією інвестиційного потенціалу територіальних громад, виділення у ньому ролі та місця управлінського впливу, що схематично зображено на рис. 2. Сутність полягає у розкритті вектора і змісту управлінських

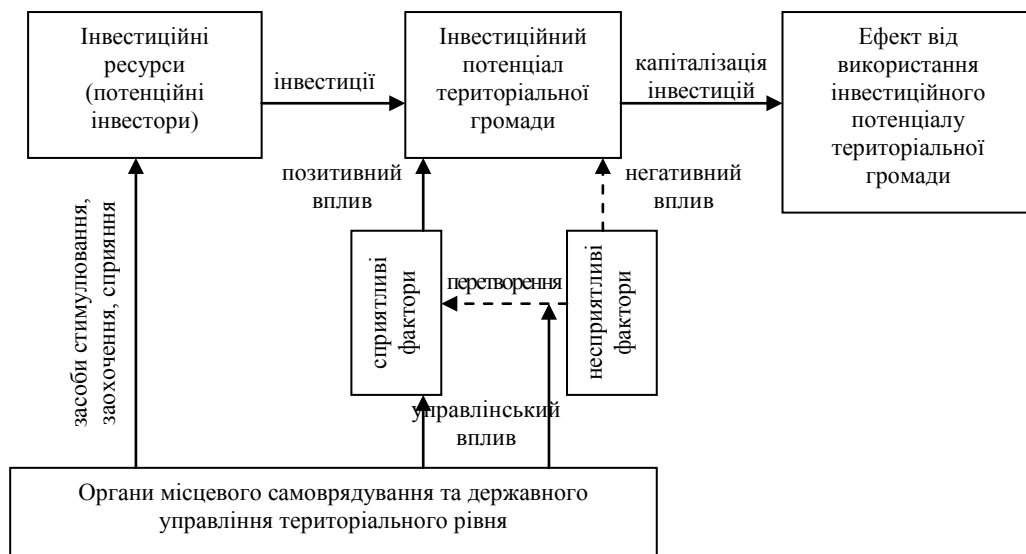

Рис. 2. Механізм управління реалізацією інвестиційного потенціалу територіальної громади

дій органів місцевого самоврядування та органів державного управління територіального рівня як на інвесторів, так і стосовно підвищення інвестиційного потенціалу територіальних громад через ефективний управлінський компонент. Щодо інвесторів, то основна мета управлінських дій має полягати у стимулюванні та заохоченні їх діяльності, у тому числі із застосуванням інструментів державно-приватного партнерства, партнерства на рівні територіальної громади, співпраці територіальних громад, розробки дієвих програм їх розвитку та інвестиційних проєктів, які, зокрема, дозволяють залучати зовнішні джерела фінансування.

Стосовно інвестиційного потенціалу, то основний акцент органів місцевого самоврядування має робитися на такому його позиціонуванні інвесторам, яке б дало їм змогу зробити вибір на користь конкретної територіальної громади. Окремо слід звернути увагу на необхідність управлінського впливу, спрямованого органами управління громадою на нівелювання негативних чинників впливу на інвестиційний потенціал та їх трансформацію в сприятливі для реалізації потенціалу можливості.

Викладене вище дає підстави для розгляду інвестиційного потенціалу територіальної громади в контексті ресурсно-інституційного підходу, тобто як сукупності факторів та особливостей територіальної громади, які при ефективних управлінських зусиллях з боку органів місцевого самоврядування здатні забезпечувати її інвестиційні потреби.

На жаль, при встановлених на сьогодні умовах формування бюджетних надходжень і міжбюджетних відносинах, можливості використання коштів місцевих бюджетів на інвестиційні цілі є суттєво обмеженими. Таке становище зумовлює необхідність активізації управлінських зусиль органів влади територіальних громад щодо включення внутрішніх інвестиційних резервів, а також створення сприятливих умов для залучення зовнішніх інвестицій для вирішення завдань соціально-економічного розвитку громад. Продовження досліджень у цьому напрямі матиме вагоме практичне значення.

Список використаних джерел

1. Воскобийник С. І. Політика органів місцевого самоврядування щодо залучення інвестицій / С. І. Воскобийник // Науковий вісник Академії муніципального управління. Серія: Управління. – 2012. – Вип. 1. – С. 399-405.
2. Бережна І. Ю. Теоретико-економічні підходи до обґрунтування змісту інвестиційного потенціалу / І. Ю. Бережна // Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво. – 2010. – №6. – С. 253-258.
3. Вайсман Е. Я. Сутність і принципи механізмів державного управління розвитком інвестиційного потенціалу регіонів / Е. Я. Вайсман // Державне управління: удосконалення та розвиток. – 2013. – № 11. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Duur_2013_11_12
4. Слейко Я. І. Інвестиції, ризик, прогноз / Я. І. Слейко, О. І. Слейко, К. Є. Раєвський ; Львівський банківський інститут УБС НБУ. – Львів, 2000. – 176 с.
5. Кучерук Г. Ю. Економічне обґрунтування комплексної оцінки інвестиційного потенціалу авіапідприємства / Г. Ю. Кучерук, О. М. Вовк // Економіка. Фінанси. Право. – 2008. – №3. – С. 11-15.
6. Ткачук В. Р. Організаційний механізм формування та нарощування інвестиційного потенціалу регіону: Автореф. дис. к-та екон. наук: 08.00.05 / В. Р. Ткачук. – Полтава: Полтавський національний технічний університет, 2008. – 20 с.
7. Крамов Р. А. Инвестиционный потенциал и социально-экономические условия его реализации в трансформационной экономике: автореф. дис. к-та екон. наук: 08.00.01 / Р. А. Крамов. – Москва: Институт экономики Российской академии наук, 2007. – 20 с.
8. Мірошніченко П. І. Активізація використання інвестиційного потенціалу регіону: автореф. дис. к-та екон. наук: 08.00.05 / П. І. Мірошніченко. – Донецьк, 2007. – 20 с.
9. Національна економіка : навч. посіб. / А. Ф. Мельник, А. Ю. Васіна, Т. Л. Желюк, Т. М. Попович. – К., 2011. – 463 с.
10. Нечитайло У. П. Аналіз сучасних підходів до визначення інвестиційного потенціалу регіону / У. П. Нечитайло // Інвестиції: практика та досвід. – 2010. – № 15. – С. 25-29.
11. Сілюкова С. М. Розвиток інвестиційного потенціалу регіону як об'єкт державного регулювання / С. М. Сілюкова // Публічне управління: теорія та практика. – 2013. – Вип. 1. – С. 140-146.
12. Щербатюк О. М. Дефініція «інвестиційний потенціал підприємства»: сутність та відмінності / О. М. Щербатюк // Ефективна економіка. – 2011. – № 11. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=773>
13. Гордієнко В. П. Інвестиційний потенціал регіону як економічна категорія / В. П. Гордієнко // Науковий вісник Херсонського державного університету. Сер.: Економічні науки. – 2014. – Вип. 7(4). – С. 68-71.
14. Адміністративно-територіальний устрій України: методологічні основи та практика реформування : монографія / ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М. І. Долишнього НАН України»; наук. ред. В. С. Кравців. – Львів, 2016. – 259 с.
15. Кахович О. О. Система управління регіональною структурно-інвестиційною політикою / О. О. Кахович // Економіка та держава. – 2010. – №3. – С. 111-113.

References

1. Voskobiynyk, S. I. (2012). Polityka orhaniv mistsevoho samovryaduvannya shchodo zaluchennya investytsiy [The policy of local self-government in relation to investment attraction]. In *Naukovyy visnyk Akademiyi munitsypal'noho upravlinnya. Seriya: Ekonomika [Scientific Herald of the Academy of Municipal Management. Series: Governance]*: Vol. 1 (pp. 399-405). Kyiv. [in Ukrainian].
2. Berezhna, I. Yu. (2010). Teoretyko-ekonomichni pidkhody do obgruntuvannya zmistu investytsiynoho potentsialu [Theoretical and economic approaches to the substantiation of the content of investment potential]. *Derzhava ta rehion. Seriya: Ekonomika ta pidpryyemnytstvo – State and Region. Series: Economics and Business*, 6, 253-258. [in Ukrainian].
3. Vaysman, E. Ya. (2013). Sutnist' i pryntsyipy mekhanizmiv derzhavnogo upravlinnya rozvytkom investytsiynoho potentsialu rehioniv [Essence and principles of public administration mechanisms for the development of the investment potential of the regions]. *Derzhavne upravlinnya: udoskonalennya ta rozvytok – Public administration: improvement and development*, 11. Retrieved from http://nbuv.gov.ua/UJRN/Duur_2013_11_12 [in Ukrainian].
4. Yeleyko, Ya. I., Yeleyko, O. I., & Rayevskyy, K. Ye. (2000). Investytsiyi, ryzyk, prohnnoz [Investments, risk, forecast]. Lviv: Lviv Institute of Banking at the University of Banking of the NBU. [in Ukrainian].
5. Kucheruk, H. Yu., & Vovk, O. M. (2008). Ekonomichne obgruntuvannya kompleksnoyi otsinky investytsiynoho potentsialu aviapidpryyemstva [The Economic substantiation of the integrated assessment of the investment potential of the airline company]. *Ekonomika. Finansy. Pravo – Economy. Finance. Law*, 3, 11-15. [in Ukrainian].
6. Tkachuk, V. R. (2008). Orhanizatsiynyy mekhanizm formuvannya ta naroshchuvannya investytsiynoho potentsialu rehionu [Organizational mechanism of formation and increase of investment potential of the region]. (Ph.D. in Econ. Thesis, Poltava National Technical University, Poltava, Ukraine). [in Ukrainian].

7. Kramov, R. A. (2007). Investitsionnyy potentsial i sotsial'no-ekonomicheskiye usloviya yego realizatsii v transformatsionnoy ekonomike [Investment potential and socio-economic conditions for its implementation in the transformational economy]. (Ph.D. in Econ. Thesis, Institute of Economics of Russian Academy of Sciences, Moscow, Russia). [in Russian].
8. Miroschnyenko, P. I. (2007). Aktyvizatsiya vykorystannya investytsiynoho potentsialu rehionu [Activation of the use of the investment potential of the region]. (Ph.D. in Econ. Thesis, Institute of Economic and Legal Research of NAS of Ukraine, Donetsk, Ukraine). [in Ukrainian].
9. Melnyk, A. F., Vasina, A. Yu., Zhelyuk, T. L., & Popovych, T. M. (2011). *Natsional'na ekonomika [National economy]* (Manual). Kyiv: Znannya. [in Ukrainian].
10. Nechytaylo, U. P. (2010). Analiz suchasnykh pidkhodiv do vyznachennya investytsiynoho potentsialu rehionu [Analysis of modern approaches to the definition of the investment potential of the region]. *Investytsiyni praktyka ta dosvid – Investment: Practice and Experience*, 15, 25-29. [in Ukrainian].
11. Silyukova, S. M. (2013). Rozvytok investytsiynoho potentsialu rehionu yak ob'ekt derzhavnogo rehulyuvannya [Development of the investment potential of the region as an object of state regulation]. In *Publichne upravlinnya: teoriya ta praktyka [Public management: theory and practice]*: Vol. 1 (pp. 140-146). [in Ukrainian].
12. Shcherbatyuk, O. M. (2011). Definitysiya «investytsiynyy potentsial pidpryemstva»: sutnist' ta vidminnosti [Definition «Investment potential of the enterprise»: essence and differences]. *Efektivna ekonomika – Effective Economy*, 11. Retrieved from <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=773> [in Ukrainian].
13. Hordiyenko, V. P. (2014). Investytsiynyy potentsial rehionu yak ekonomichna katehoriya [Investment potential of the region as an economic category]. In *Naukovyy visnyk Kherson's'koho derzhavnogo universytetu. Seriya: Ekonomichni nauky [Scientific Bulletin of Kherson State University. Series: Economics]*: Vol. 7(4) (pp. 68-71). [in Ukrainian].
14. Kravtsiv, V. S. (Ed.) (2016). *Administratyvno-terytorial'nyy ustroy Ukrainy: metodolohichni osnovy ta praktyka reformuvannya [Administrative and territorial division of Ukraine: methodological bases and practice of reforming]*. Lviv: Dolishniy Institute of Regional Research of NAS of Ukraine. [in Ukrainian].
15. Kakhovych, O. O. (2010). Systema upravlinnya rehional'noyu strukturno-investytsiynoyu politykoyu [The system of management of regional structural and investment policy]. *Ekonomika ta derzhava – Economy and State*, 3, 111-113. [in Ukrainian].

Zhuk P. V., Siryk Z. O. Investment capacity of territorial communities: nature of the concept and management issues.

Analysis of scientific approaches to interpretation of investment capacity is conducted. Definition of the term «investment capacity of territorial community» is suggested. Special attention is paid to its specific features – concrete territorial context and dependence on peculiarities of local natural, social, economic and other factors and on the efficiency and adequacy of territorial management bodies' activity directed at the use of community's investment capacity. The structure of territorial community's investment capacity is examined and its major components are outlined: natural conditions and resources, raw materials base, human resources, economic base, financial resources, investment climate and scientific, technological, innovative, institutional, infrastructural and management maintenance. The problems of forming and exploitation of territorial communities' investment capacity are emphasized. Low management capacity and promotion activity of local governing bodies, absence of efficient incentives for investors and poor quality of local development programs are among them. The scheme of investment capacity management mechanism at the level of territorial community is suggested in order to outline the directions of management influences of local governing bodies on implementation of territorial communities' investment capacity.

Keywords: investment capacity, territorial community, local governing bodies, management influence, management mechanism.

Жук Петро Володимирович – кандидат економічних наук, старший науковий співробітник, провідний науковий співробітник відділу регіональної екологічної політики та природокористування ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М.І. Долишнього НАН України» (e-mail: pzhuk@ukr.net). Zhuk Petro Volodymyrovych – Ph.D. (Econ.), Senior Researcher, Leading Researcher of the Department of regional ecological policy and environmental management of the Dolishniy Institute of Regional Research of NAS of Ukraine.

Сірук Зеновій Орестович – кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри фундаментальних дисциплін Львівського факультету Дніпропетровського державного технічного університету залізничного транспорту ім. В. Лазаряна (e-mail: zsiiryk62@gmail.com).

Siryk Zenoviy Orestovych – Ph.D. (Tech.), Assoc. Prof., Associate Professor of the Department of fundamental disciplines of the Lviv Faculty of the Dnipropetrovsk National University of Railway Transport.

Надійшло 27.04.2017 р.